

que corri la veu

www.quecorrilaveu.org - redaccio@quecorrilaveu.org

dimecres 14 de maig de 2003

Miguel në terren, els ulls de la guerra

“No només era bon periodista, era una gran persona” segons Patricia Gil, germana petita de Miguel Gil

LAIA RUIZ · Miguel Gil, reporter de guerra de l'Associated Press, va morir el 24 de Maig de 2000 en una emboscada a Sierra Leona. Per recordar el tercer aniversari de la seva mort, per recordar la seva feina no només de periodista sinó humanitària, s'ha presentat el documental **Miguel Në Terren** (Miguel al Terreny). La pre-estrena ha tingut lloc a l'Aula Magna de la Facultat de Ciències de la Comunicació de la UAB i han assistit els productors, Juan Manuel Esparo, Jordi Ambrosa, Lluís Gener, Enric Miró, i la germana petita del periodista, Patricia Gil. “No només era un bon periodista, era una gran persona”, és la conclusió que s'extreu en veure el documental que dijous emetrà TV3.

Miguel Gil era un advocat a Barcelona que ho va deixar tot per anar a cobrir el conflicte de Sarajevo en moto. Va recórrer milers de quilòmetres per mostrar al món la

realitat d'una guerra mig oblidada. Era l'hivern de 1993 i en sis anys es va fer un nom en la tribu dels reporters de guerra. Amb empena i decisió va cobrir guerra rera guerra, Sarajevo, Rwanda, Tanzània, Kosovo, Txetxènia, Sierra Leona, i sempre es va preocupar de la gent que vivia els conflictes, no només de les bombes. Per ell les persones eren el més important, les converses amb les víctimes. Les seves imatges eren diferents a les de la resta perquè mostrava el context, perquè es preocupava per donar eines d'interpretació dels conflictes que cobria. Va veure morir companys i va pressentir la seva mort, però va continuar endavant i no va parar de dir la veritat.

El documental

El documental mostra el testimoni dels seus companys, les imatges que va enregistrar i l'impacte que la seva mort va provocar, sense aprofitar-se

al sensacionalisme que aquest tema podia suscitar.

La idea de fer el documental va néixer a finals del 2000 amb la intenció de mostrar l'activitat dels reporters de guerra. La mort de Miguel Gil i la seva extraordinària trajectòria va fer que es reconduís fins a centrar el documental d'una hora de durada en la seva figura. Durant tres anys s'ha estat elaborant: recopilant informació, visionant imatges inèdites i entrevistant als companys de Miguel, per aconseguir una peça plena de sensibilitat i reflexió. No és només el recordatori d'una mort, sinó que aporta tota classe de continguts per a la reflexió: el paper dels mitjans en la societat, la importància de l'actualitat en les notícies, la guerra com un producte de consum. Miguel Gil va demostrar que, sent autocrític, es podia deixar de ser un només *paparazzi* de les guerres.

SUMARI

2 Editorial: “Ja n'hi ha prou”

L'informe: “Ara fa 35 anys”

3 La vinyeta: Aznar i Bush

“Els mitjans han de passar a ser part de la solució”

Cinquanta morts i dos-cents ferits en un triple atemptat suïcida a Riad

4 Breus de les notícies més destacades

Agenda d'actes d'aquests dies

Ja n'hi ha prou

La zona d'Orient Mitjà torna a estar en plena ebullició. L'atemptat que hi va haver a Riad demostra que els americans no hi són ben rebuts i que l'esperada pau no ha arribat. Després de quasi un mes, les tropes nord-americanes no han pogut establir l'ordre a l'Iraq i l'amenaça a Síria augmenta per moments amb l'excusa de les armes de destrucció massiva que no han trobat. L'Afganistan encara no ha recuperat la normalitat després del bombardeig i el tema de Palestina continua amb la lluita de pedres contra bales.

A l'altra banda del món els nord-americanes es dediquen a fer simulacres per possibles atacs. El govern dels EUA segueix amb la seva política d'aterrorir el món sencer (fins i tot la seva pròpia població) amb possibles atacs d'armes de gran potencial que ells mateixos han fabricat, comercialitzat i distribuït. Si les armes espanten els EUA per què no les deixen de vendre? Ja sabem que aquesta indústria és de les més poderoses que tenen, però val la pena? No volem més hipocresia i no volem continuar essent defensats pels EUA d'una amenaça que ells mateixos han provocat.

Per acabar dir que si la zona d'Orient Mitjà no aconsegueix deixar de ser el punt més calent del planeta, el terrorisme que arriba i arribarà d'allà serà una amenaça mundial. Al-Qaeda és en aquests moments un punt de referència per a molts joves del món àrab que han viscut tota la vida entre guerres i conflictes. Ja n'hi ha prou d'atacar països, il·legalitzar partits o tancar diaris, les coses les fan les persones i elles són les responsables, no els innocents que moren en una guerra, la gent que té unes idees diferents o les que es queden sense feina. Les injustícies d'avui són les guerres del demà

Que corri la veu!

Hace 35 años

REDACCIÓ · *Mayo del 68* fue el crisol en el que se fundieron todos los síntomas del malestar que arrastraba la sociedad francesa. De una parte, la nueva conciencia social de determinados sectores de las clases medias que fueron atraídas por las tesis tercermundistas desde el conflicto de Argelia (1954-1962), y que habían encontrado su proyección en la guerra de Vietnam. Por otra, el creciente distanciamiento de amplios sectores de la sociedad francesa, respecto del régimen paternalista, y con fuertes ribetes autoritarios del general Charles De Gaulle. Pero al mismo tiempo el alejamiento respecto de la izquierda tradicional, representada fundamentalmente por el Partido Comunista Francés, que se mostraba anclado en una posición acomodaticia dentro del orden social establecido después de la Segunda Guerra Mundial. El movimiento francés de 1968 encuentra su precedente histórico en la Comuna de París (1871). Esa efímera conquista de los obreros franceses dejó sentados los principios autogestionarios (sujeción a la decisión de consejos y asambleas) que habrían de servir de base a la organización estudiantil un siglo más tarde. La movilización que despertó en Francia a raíz de la guerra de Argelia, sensibilizó fuertemente a la sociedad; y dejó el terreno fértil para el surgimiento de una Nueva

Izquierda (*Nouvelle Gauche*). El 3 de mayo de 1968 la Universidad de la Sorbona de París bullía por la agitación, los estudiantes de Nanterre habían intentado participar en la manifestación obrera. El rector llamó a la policía y el edificio fue desalojado. Los estudiantes invadieron el *Barrio Latino*, y en la noche del 3 al 4 de mayo las calles se llenaron de barricadas y enfrentamientos con la policía. Ante la persistencia de la agitación estudiantil, el 13 de mayo las grandes centrales sindicales llamaron a la huelga general bajo el lema «*alto a la represión, libertad, democracia, viva la unión de obreros y estudiantes*». Se abrió una nueva dinámica en la que sectores del mundo obrero se incorporaban a la revuelta inaugurada por los estudiantes.

Para el día 20 de mayo Francia se encontraba paralizada, hasta el extremo de llegar a escasear los artículos de primera necesidad, la gasolina y el suministro eléctrico, se produjo un auténtico vacío de poder. El gobierno y los partidos tradicionales, incluido el PCF, estaban desbordados por una situación cuyas raíces y dimensiones no llegaban a comprender. El 25 de mayo, sindicatos, organizaciones empresariales y gobierno firmaron los acuerdos de Grenelle, que recogían la aprobación de un salario mínimo garantizado y el reconocimiento de ciertos derechos

sindicales. En los días subsiguientes se llegó al punto de que el presidente de la República disolviera la Asamblea Nacional y convocara a elecciones, con el objeto de salir del *impasse* provocado por el vacío de poder. El reto fue aceptado por la izquierda tradicional. A partir de este momento la situación empezó a normalizarse. El 12 de junio se prohibieron todas las manifestaciones y los grupos de la extrema izquierda fueron disueltos por decreto. El 16 de junio, los estudiantes volvieron a las aulas de la Sorbona. El 23 se celebraron las elecciones, resueltas con una clara derrota de la izquierda y el triunfo de los gaullistas y sus aliados; finalizando así el mayo del 68 francés. Se considera que el movimiento de *mayo del 68* fracasó como revolución en virtud de que no se produjo la sustitución radical del viejo orden político. Pero transformó a la sociedad francesa, cambió pautas de comportamiento, introdujo nuevos valores, reconoció los derechos de la mujer, la liberalización de las costumbres, la democratización de las relaciones sociales y generacionales, incluyendo la disminución del autoritarismo en la enseñanza. "Después de lo que hemos vivido durante este mes, ni el mundo ni la vida volverán a ser como eran", Daniel Cohn-Bendit (dirigente estudiantil) el 29 de mayo de 1968.

la vinyeta

“Els mitjans han de passar a ser part de la solució”

Martxelo Otamendi anunciant el naixement del nou diari. FOTO: ANNA-PRIS

REDACCIÓ · Enric Xicoy va obrir ahir la segona ponència de les jornades en suport al diari clausurat per l'Audiència Nacional, *Euskaldunon Egunkaria*. Malgrat que els assistents es van veure obligats a traslladar-se a la Sala de Graus per permetre la preestrena del vídeo sobre Miguel Gil a l'aula Magna, l'ambient no va decaure. La calor i les dimensions reduïdes de l'aula no van ser suficients per desanimar un públic que va anar augmentant a mesura que avançava l'acte. Enric Xicoy, periodista i professor de la Universitat Ramón Llull, va fer una ponència densa i força teòrica en la que va presentar les conclusions de

l'estudi sobre “Premsa al País Basc” durant el període de treva anunciat per ETA. L'estudi, recollit al llibre “Al filo de la incomunicación”, analitza els titulars, portades i reaccions dels principals diaris d'Euskal Herria i els estatals de referència en relació al conflicte basc. Segons el periodista, el conflicte basc ha esdevingut una “qüestió d'estat” que ha produït una crisi de credibilitat dels mitjans de comunicació.

Xicoy va qualificar “d'antiterrorisme mediàtic” la postura dels diaris afins al govern de l'Estat espanyol i va exigir, dins el marc de l'estudi presentat, més respecte pel codi deontològic i que els mitjans

deixin de ser un actor del conflicte per passar a formar part de la solució.

Nou projecte de diari en euscarà

Les dues últimes ponències de les jornades es van produir de forma pràcticament conjunta. Els organitzadors de l'acte van deixar els plat més fort pel final. Jon Mari Torrealdai, president del consell d'administració del clausurat diari *Egunkaria* a més de membre destacat del món cultural en euscarà, va fer una breu cronologia sobre el naixement d'*Euskaldunon Egunkaria*. Torrealdai va remarcar la feina de normalització lingüística aconseguida pel diari i va destacar l'associacionisme basc que

va fer possible un diari íntegrament en euscarà. L'expresident del diari va explicar el compromís nacional, basquista, independent, públic i militant del projecte. Segons sembla és la paraula militant junt amb la impossibilitat de justificar el capital social d'*Egunkaria* el que ha permès el seu tancament. Jon Mari Torrealdai va explicar als presents com el jutge instructor defensava que el diari formava part de l'entorn d'ETA per la seva declaració de militància. Així mateix, va recordar que el capital d'*Egunkaria* va nàixer de l'associacionisme basc i d'aportacions personals de 50 • i que, per tant, no es podia justificar.

Torrealdai va cedir la paraula al director del diari, Martxelo Otamendi. Aquesta era la segona visita de l'exdirector. Si en la seva primera visita Otamendi va denunciar les tortures i el comportament de la Policia i l'Audiència Nacional, en aquesta segona conferència, va anunciar el naixement d'un nou diari cap a finals de juny. Malgrat que “no existeixen garanties que l'Audiència no tanqui aquest nou projecte”, Otamendi va demanar la col·laboració de la societat catalana en l'ampliació de capital. Ekt S.A. (Euskal komunikazio taldea) l'empresa acabada de constituir posarà a l'abast del públic participacions de 50 • per particulars i de 300 • per associacions. L'objectiu: aconseguir els cinc milions d'euros necessaris per tirar endavant el projecte. Tant Torrealdai com Otamendi van restar fins al final contestant les preguntes dels assistents. L'acte va acabar prop de les tres amb la conclusió exposada per Otamendi que “la gent havia fet la lectura correcta” sobre el tancament del diari.

Cinquanta morts i dos-cents ferits en un triple atemptat suïcida a Riad

JAUME BUIXÓ · Almenys 50 morts i 200 ferits és el resultat d'un triple atemptat suïcida perpetrat ahir a la matinada a Riad. Entre els 200 ferits hi ha un pilot espanyol d'origen veneçolà, diversos francesos i italians, entre deu i dotze nord-americans i un suís. El grup terrorista Al-Qaida s'ha atribuït implícitament aquest atac antioccidental a l'Àrabia Saudita i n'anuncia de nous. L'agència de

notícies oficial saudita va informar que els atemptats anaven dirigits contra tres barris del nord-est de la capital: Al-Hamra, Ixbiliya i Cordoba, habitats per occidentals.

Per la seva banda, el ministeri saudita informava que en un escenari dels atemptats es van trobar tres cadàvers que, «segons sembla, són els dels terroristes», que en total serien nou *kamikazes*. Els terroristes

van penetrar als tres barris amb els cotxes abans de fer-los esclatar. Les explosions van ser molt potents i van afectar molts edificis, mentre que les enormes columnes de foc i fum van ser visibles des de diversos punts de la ciutat.

Saud al-Feissal, ministre d'Exteriors saudita va avançar que el seu país treballarà en col·laboració amb l'administració nord-americana per tal de detenir els responsables. Al-Qaida, que pretén pressionar Riad perquè trenqui amb Washington, assegura que el triple atemptat estava

preparat des de feia “molt de temps” i avisa de nous cops terroristes a la regió del Golf Pèrsic, Jordània i Egipte.

A més, Thabit ibn Qaiss, el nou responsable de premsa del grup terrorista afirmava la setmana passada que preparaven un nou atemptat contra els Estats Units com els de l'11S. Per la seva banda, el president nord-americà George Bush assegura que “els responsables de l'atemptat sabran el que és la justícia dels Estats Units”, alhora que afirma que “la guerra contra el terror continua”.

Simulacre d'atemptat terrorista als EUA

Els EUA preparen la seva política de defensa amb dos atemptats terroristes simulats. Els simulacres es van produir dilluns 12 de maig a Seattle i a Chicago. El primer atemptat es tractava d'una bomba radiològica que en pocs instants expandia una ona radioactiva. Van aparèixer desenes de cadàvers i ferits, cotxes bolcats, incendiats i gent que crida desesperada. El segon simulacre es va produir a Chicago, i va consistir en un atac bioterrorista. L'assaig va mobilitzar 8.500 efectius de la policia, els bombers i els serveis mèdics. El Departament de Seguretat de la Pàtria té previst realitzar

entrenaments similars a Nova York, Los Angeles o Miami. El simulacre ha costat 15 milions d'euros.

Diàleg per solucionar el conflicte de Sintel

El Fòrum Social de Madrid ha fet una crida per obrir un procés de mediació per arribar a una solució definitiva per al conflicte de l'empresa Sintel. Segons aquest organisme, que agrupa més de 30 entitats, això representa un acord que pugui ser acceptat per totes les parts, el que significa donar treball als més de 1.000 ex-treballadors que continuen a l'atur. El Fòrum Social és conscient que aquesta és una de les darreres oportunitats, i ha obert una

campanya de recollida de signatures per demanar al "gran nombre de personalitats que viuen a la Comunitat Autònoma de Madrid que actuïn com a mitjancers en el diàleg". Es pot signar el manifest a l'adreça <http://www.sodepaz.org/autoformulariosintel.htm>

Subvertint Veritats, contra el pensament únic

A finals de l'any passat va néixer el col·lectiu editorial *Subvertint Veritats*, que pretén donar difusió a llibres i textos que donin una visió crítica i que moltes vegades són apartats per les editorials comercials perquè no en donen beneficis econòmics.

Informació del diari Quecorrilaveu

El projecte que corri la veu vol la teua col·laboració.

Es necessiten redactors, maquetadors, distribuïdors, dibuixants, guionistes.

Aquí hi ha lloc per a tothom. Pots treballar des de casa o a la Facultat de Ciències de la Comunicació de la UAB.

Entre tots farem que corri la veu!

redaccio@quecorrilaveu.org

retalla-la i corre la veu

DIMECRES 14 DE MAIG

Exposició JOMA: EN PEU DE GUERRA

Hora: 09:00
Lloc: Sala Rovira. Rambla de Catalunya, 62

Del 8 de maig al 13 de juny.
Continguts: Dibuixos publicats el darrer any a la premsa. S'hi tracta de la tensió després de l'11 setembre 2001. La guerra i la seva preparació: la por, la mentida i l'abús. Els desplaçats i els moviments migratoris també hi són reflectits, així com l'absurda idea de l'enemic invisible.

L'espai: La sala s'ha transformat totalment. El conjunt d'originals estan presentats en el context d'un espai/escenografia que sota el títol d'ONA EXPANSIVA pretén traspasar una mínima part de la violència que conté la situació de guerra i d'amenaça actuals a la pròpia experiència de la visita de l'exposició.

Xerrada: 'L'aportació d'Egunkaria a la normalització i normalització de l'euskar'

Hora: 10:00
Lloc: Aula Magna, Facultat CC. de la Comunicació, UAB
Amb Ibon Sarasola, investigador i acadèmic numerari d'Euskaltzaindia (l'Acadèmia de la Llengua Basca)

Mitjans de comunicació i servei públic

Hora: 11:00
Lloc: Col·legi de periodistes
Debat amb els partits polítics sobre els

mèdia i les reivindicacions dels moviments socials.

Amb representants de PSC, IC, Els Verds i Més, ERC i CiU.
Organitza: ComunicAcció.

Xerrada: 'La premsa escrita en la normalització de les llengües minoritzades'

Hora: 11:00
Lloc: Aula magna, Facultat Ciències de la Comunicació
Amb Jordi Solé, sociolingüista i professor.

Xerrada: 'Situació de la llengua basca i importància de l'associacionisme'

Hora: 12:00
Lloc: Aula Magna Facultat CC. de la Comunicació UAB
Amb Xabier Mendiguren, secretari general de Kontseilua, Jordi Solé i Ibon Sarasola.

Cicle de Cinema: 'Documentals Iranis'

Hora: 12:00
Lloc: Sala de Cinema de la UAB - Centre de la Imatge
- CRISTINE, 1999, de Mohamad Jafari
CAPTIVE WAITING

Xerrada: 'Construint la pau en temps de guerres'

Hora: 12:00
Lloc: Aula 8 Facultat de CC. de la Comunicació UAB
Organitza l'Escola de Cultura de Pau de

la UAB

Cicle de conferències sobre programari lliure

Hora: 13:00
Lloc: Escola Tècnica Superior d'Enginyeria de Barcelona (ETSEB) a l'aula q1/1011
La primera és sobre l'associació per fomentar el programari lliure a la nostra universitat (GNUAB) La segona sobre el Consorci del Software Lliure que agrupa les empreses que treballen per el programari lliure.
Al final de la conferència es repartiran cd's de GNU/Linux a tots els assistents.

Xerrada/Entrevista a Antonio Baquero (enviat especial del Periodico a Bagdad)

Hora: 15:00
Lloc: Sala de Graus de la Facultat de CC. de la Comunicació de la UAB
L'hora s'ha de confirmar.

Xerrada: 'La importància d'Egunkaria en la normalització de l'euskara'

Hora: 17:00
Lloc: Aula Magna, UB
Ibon Sarasola, investigador i acadèmic numerari d'Euskaltzaindia (l'Acadèmia de la Llengua Basca)

DIJOURS 15 DE MAIG

Cicle de Cinema: 'Documentals

més informació a www.quecorrilaveu.org

Iranis'

Hora: 12:00
Lloc: Sala de Cinema de la UAB - Centre de la Imatge
- TANHA DAR TEHRAN, 1999, de Pirooz Kalantari
- SCHOOL IN THE HAND OF CHILDREN, 2002, de Orod Zand

Video-forum: la lluita contra el G-8, de Gènova a Èvian.

Hora: 13:30
Lloc: Aula Magna de Ciències de la Comunicació de la UAB
Vídeo: 'Genova Liberà' i debat.
Vine a Èvian del 29/05 al 1/06 contra Bush i el G-8. Per a més informació contacta amb el Comitè contra la Globalització i la Guerra.
Telf. 658639384 - comite_uab@hotmail.com

DIVENDRES 16 DE MAIG

11a. Festa de la Diversitat

Hora: 09:00
Lloc: Moll de la Fusta a Barcelona.
L'hora no se sap.
Concerts amb: James Taylor Quartet, Cinesa Ortega, Jabier Muguruza, Entre 2 et 3, Soma Raza, Yaruba Yam, Tony Allen, Bihar Agian, Lara y los caimanes, Pedro Guerra, Stay, Nouju Al Hijra, Ojos de Brujo, Dakaa Merakchia, Demien funk band, Ismael Cardozo i Andreu i els rumberos.
Organitza S.O.S Racisme.
Preu: 7 Euros/dia i 11 Euros l'abonament per 3 dies.
Venda d'entrades: S.O.S Racisme o Servicaixa.

Un diari obert a tothom: redaccio@quecorrilaveu.org

www.quecorrilaveu.org

